

Kondor Katalin: Szakad a világ

2024 szeptember 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Nem kell filozófusnak lenni ahhoz, hogy észrevegyük, ez a kor befordul lassan a haldoklásba.

Hogy hány részre, azt pontosan nem tudnám megmondani. Mint ahogy azt sem tudom, hogy összerakható-e még. Hiszen elolvasni a napi híreket egyenlő egy – vagy több – b?nügyi regénnyel. Egy vacak b?nügyi regénnyel. Ha

csak az utóbbi napok „terméséből” idézgetünk, kihagyva a magyar belpolitika ugyancsak abnormális játszmáit, pusztán egyetlen nap hordaléka is elének hoz olyan eseményeket, amelyek egyfajta világháos kezdetét idézik fel. Angela Merkel migránssimogató politikája például oda vezetett, hogy mára szigorítani kényszerülnek határaink a németek, s ezen tervüket – szigorúan a demokrácia jegyében – néhány szomszédos ország, például az egyre álságosabbá váló Lengyelország miniszterelnöke nehezményezi. Mások – joggal – Európa stabilitását érzik fenyegetve, ám képtelenek normális intézkedéseket tenni a stabilitás megőrzésének érdekében. S közben egyre csak szakad a világ. Darabokra. Ami a gazdasági életet illeti, egyre többet hallunk bizonyos iparágak megtorpanásáról. Mint ahogy mindennapos téma a bányai statisztikák drasztikus romlása is, bár hatékony intézkedésekről alig hallunk a múlt, s magára oly büszke Európai Unió vezetőitől. Akik között jónéhány bizonyítottan háborúpárti, jelentsen ez bármit is, mindenesetre jót nem jelent. S akkor még nem is szóltunk olyan „apróságokról”, hogy az Európa délnyugati részén élő embereknek, spanyoloknak, olaszoknak, portugáloknak a tengerből elbújó migránsok hadával kell megküzdeniük, s ebben, a jelek szerint, meglehetősen egyedül vannak. S hogy meddig tartik ezt a reménytelen küzdelmet, azt elég nehéz megjósolni, már csak azért is, mert migránsok nélkül is van elég sok belpolitikai gondjuk, például a katalán önállósági törekvéssel kapcsolatos nehézségek. S persze abban is van némi diszkrét báj a világra nézve, hogy egyetlen ország hamarosan bekövetkező választási eredményének függvénye a világ jövőjének alakulása. Magyarán mi, emberek rabjai lettünk egy nagyhatalomnak, hiszen ott tartunk, hogy ennek a hatalomnak a belpolitikájától függhet a jövőnk.

A világot nyomasztó gondoknak csak egy parányi töredékét jeleztem fentebb, de már e néhány jelenséget tapasztalva is megállapítható, hogy a világ elhülyülése megkezdődött. Hogy ez elhozza-e a szakadást, s az mikor lesz és milyen lesz, azt nehéz megjósolni. Mindenesetre nem kell filozófusnak lenni ahhoz, hogy észrevegyük, ez a kor befordul lassan a haldoklásba, mert anyagias és folyton folyvást borzalmakra készül, ezért elindult azon a lejtőn, mely abban segít, hogy eleméssze önmagát. Érzékenyebb emberek ezt a haldoklást, az önmérsztést már régóta észlelik, s tán még azt is tudják, hogy e kor eltérésével – legyen annak békés vagy éppen erőszakos esemény az elidézése – új szellemi korszak köszönt a Földünkre. Hogy a materiális világon kívül létezik más, az életet, a létet sokkal magasabb rendű szempontok alapján tekintő világnézet is, azt tudjuk sokan, mint ahogy azt is, hogy a materiába süllyedt emberek ezt tagadják, és sosem fogják elfogadni. Miként azt sem, hogy az Ó és az Új Testamentum „csodái” nem légből kapott koholmányok, hanem azt tanúsítják, hogy olyan hatalom lakozik bennük, amely mellett minden más hatalom eltörpül. A tankok, az atombombák civilizációt, életet pusztító hatalma semmivé válik a Hit, az Akarat és a Szeretet hármass csodája előtt, hirdeti a Biblia, s Krisztus is hirdette ezt számtalan példabeszédében. Hitet, de még tudást sem lehet senkire ráerőltetni, különösen napjaink gondolkodni nem akaró embereire nem, akik a jó és rossz megkülönböztetésére is képtelenek, az erkölcsöt meg még hírből sem ismerik.

Tehát bizony szakad a világ, s az elhülyülése is elkezdődött. Jó volna megakadályozni. S megszabadulni a Gonosztól. Számos ókori és újkori tudóstól, gondolkodótól, művésztől ismerünk olyan véleményeket, tanításokat, amelyek sok-sok bölcsességet, tudást, lelki érzékenységet mutatnak. Nemigen törődünk velük. A fentebb leírtakhoz illik a római filozófus, Seneca néhány mondata. Elmélkedésem zárásaként leírom: „Ébredj, szerencsétlen, mikor fogsz már szeretni? Ó, mennyi drága időt vesztegetsz a rosszra! Mennyivel jobb lett volna barátokat szerezni, ellenségeidet megengesztelni, államügyekben serénykedni, házi ügyeidet intézni – semmint azt nézni egyre, hogyan árthatnál valakinek, hogyan tehetnél kárt a becsületében, vagyónában, testi épségében.” Nos, nagyon jó bölcs emberek szép gondolatait olvasni. És nagyon rossz azt tapasztalni, hogy a bölcs, okos és szép gondolatok – költőien szólva – kevésszer hullanak termékeny talajra. Olyanok vagyunk lassan, mint a három majom. Nem látunk, nem hallunk és nem beszélünk. Pedig kellene.

Kondor Katalin

A szerző újságíró

www.magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
